

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

กฎหมายเกี่ยวกับธนาคารออมสินที่ใช้บังคับในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมได้แก่ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ และฉบับล่าสุดคือ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ มีการแก้ไขเกี่ยวกับการเพิ่มทุนของธนาคารออมสิน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารออมสิน โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และได้รับการบรรจุเข้าในระเบียบวาระครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๐ วันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ซึ่งในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย ดังนั้นกฎหมายเกี่ยวกับธนาคารออมสินจึงมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๔ ฉบับ สาระสำคัญมีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๓ ตอนที่ ๘๓ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ หน้า ๘๒๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งธนาคารออมสินขึ้น เพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพแห่งสังคมในทางทรัพย์สินพระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาจึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๖ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคลังออมสิน พุทธศักราช ๒๕๕๖ พระราชบัญญัติคลังออมสินแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๒ พระราชบัญญัติคลังออมสิน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๗๙ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดบทนิยามคำว่า “รัฐมนตรี” “ผู้อำนวยการ” “รองผู้อำนวยการ” และ “คณะกรรมการ” (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ธนาคารออมสินได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ภาษีโรงค้า ภาษีการธนาคารออมสิน และอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร (มาตรา ๕)

หมวด ๑ การจัดตั้งและดำเนินงาน

๔. กำหนดให้จัดตั้งธนาคารออมสินขึ้นเพื่อประกอบธุรกิจรับฝากเงินออมสิน ออกพันธบัตรออมสิน และสลากออมสิน รับฝากเงินออมสินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ทำการรับจ่ายและโอนเงิน ชื้อหรือขาย พันธบัตรรัฐบาลไทย ลงทุนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ซึ่งรัฐมนตรีอนุญาต การออมสินอื่น ๆ ตามที่จะมีพระราชกฤษฎีกา กำหนดไว้ หรือกิจการอันพึงเป็นงานธนาคาร ตามที่จะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้ประกอบได้ตามข้อกำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (มาตรา ๗)

๕. กำหนดให้ธนาคารออมสินเป็นนิติบุคคล (มาตรา ๘)

๖. กำหนดให้ธนาคารออมสินตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ในจังหวัดพระนครและจะตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ (มาตรา ๙)

๗. กำหนดให้โอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน ความรับผิดชอบและธุรกิจของคลังออมสิน กรมไปรษณีย์โทรเลข ให้แก่ธนาคารออมสินดำเนินกิจการต่อไป และให้รัฐมนตรีประกาศวันซึ่งได้โอนดังกล่าวแล้วในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๑๐)

หมวด ๒ การกำกับ ควบคุม และจัดการ

๘. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารออมสิน (มาตรา ๑๑)

๙. กำหนดให้คณะกรรมการอันประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และกรรมการอื่นอีก ไม่น้อยกว่า ๗ นาย เป็นผู้ควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารออมสิน (มาตรา ๑๒)

๑๐. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งหรือถอนจากตำแหน่ง ซึ่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และกรรมการอื่นของธนาคารออมสิน (มาตรา ๑๓)

๑๑. กำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและวาระครองตำแหน่งของกรรมการ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๑๔)

๑๒. กำหนดให้รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดเงินบำเหน็จรางวัลของกรรมการ (มาตรา ๑๕)

๑๓. กำหนดให้ผู้อำนวยการเป็นผู้จัดการธนาคารออมสิน มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และข้อบังคับของธนาคารออมสิน และให้รองผู้อำนวยการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ซึ่งผู้อำนวยการ มอบให้ไว้ (มาตรา ๑๖)

๑๔. กำหนดให้การแต่งตั้งพนักงานตามจำเป็นแก่ธุรกิจของธนาคารออมสิน การเรียกประกันจาก พนักงาน เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต การกำหนดเงินเดือน เงินบำเหน็จรางวัล หรือเงินอื่น ๆ และการถอน จากตำแหน่ง ให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ (มาตรา ๑๗)

หมวด ๓ ความมั่นคงและหลักประกัน

๑๕. กำหนดให้การลงทุนตามมาตรา ๗ (๕) ต้องได้รับอนุมัติของคณะกรรมการก่อน (มาตรา ๑๘)

๑๖. กำหนดให้ธนาคารออมสินจ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการธนาคารออมสินภายใน วงเงินที่รัฐมนตรีเห็นชอบ และจ่ายเป็นเงินอื่นใดที่ต้องจ่ายตามข้อผูกพัน จากผลประโยชน์ที่ได้มาในปีหนึ่ง ๆ (มาตรา ๑๙)

๑๗. กำหนดให้การจ่ายเงินตามมาตรา ๑๖ หากมีจำนวนเหลือมากน้อยเท่าใดให้สะสมไว้สำหรับการ ธนาคารออมสินต่อไป (มาตรา ๒๐)

๑๘. กำหนดให้ในการคืนต้นเงิน และชำระดอกเบี้ยเงินฝาก ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงก็ดี และในการจ่ายเงินประเภทอื่น ๆ ตามข้อผูกพันก็ดี รัฐบาลเป็นประกันทั้งสิ้น (มาตรา ๒๑)

หมวด ๔ การถอนเงิน

๑๙. กำหนดให้การถอนเงินให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๒๒)

๒๐. กำหนดให้ถ้าผู้เยาว์ซึ่งมีอายุกว่าเจ็ดปีขึ้นไป ได้ถอนเงินฝากหรือดอกเบี้ยไปจากธนาคารออมสินแล้ว ผู้เยาว์นั้น หรือบุคคลอื่นใดย่อมไม่มีสิทธิเรียกร้องเงินซึ่งได้ถอนไปแล้ว และเมื่อธนาคารออมสินได้จ่ายคืนเงินฝากหรือจ่ายดอกเบี้ยแก่หญิงมีสามี ให้ถือว่า การจ่ายนั้นชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา ๒๓)

๒๑. กำหนดให้ธนาคารออมสินจัดการแก่จำนวนเงินฝากเมื่อผู้ฝากตาย (มาตรา ๒๔)

หมวด ๕ การสอบบัญชี

๒๒. กำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบรรดาบัญชีธนาคารออมสิน ภายใน ๖ เดือน ต้นแห่งปีถัดไป ให้รัฐมนตรีประกาศงบดุลตามที่เป็นอยู่ ณ วันสิ้นปีซึ่งผู้สอบบัญชีได้รับรองแล้ว (มาตรา ๒๕)

๒๓. กำหนดให้รัฐมนตรีประกาศฐานะการเงินโดยย่อของธนาคารออมสินประจำไตรมาส (มาตรา ๒๖)

หมวด ๖ บทเฉพาะกาล

๒๔. กำหนดให้ในระหว่างที่โอนทรัพย์สิน สินทรัพย์ ความรับผิดชอบและธุรกิจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ยังไม่เสร็จสิ้น ให้คลังออมสิน กรมไปรษณีย์โทรเลข ดำเนินกิจการคลังออมสินดังเช่นเดิมไปพลางก่อน (มาตรา ๒๗)

๒. พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้รัฐวิสาหกิจประเภทเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การเงิน และบริการ ซึ่งมีได้จัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัทจำกัดจะต้องนำรายได้ส่งเข้ารัฐในอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนด แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ มิได้มีบทบัญญัติใดกำหนดให้ธนาคารออมสินต้องนำรายได้ส่งเข้ารัฐ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ธนาคารออมสินสามารถจัดสรรรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วส่วนหนึ่งในแต่ละปีส่งเป็นรายได้ของรัฐได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องรายได้ที่ได้มาในปีหนึ่ง ให้ธนาคารออมสินจ่ายเป็นรายจ่ายในการดำเนินงาน เช่น จ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการธนาคารออมสินภายในวงเงินที่รัฐมนตรีเห็นชอบ และจ่ายเป็นเงินอื่นใดที่ต้องจ่ายตามข้อผูกพัน (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมรายได้เมื่อได้หักรายจ่ายตามมาตรา ๑๙ แล้ว หากมีจำนวนเหลือหลังจัดสรรเป็นเงินสำรองเพื่อการขยายงาน ให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐในอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนด นอกนั้นให้สะสมไว้สำหรับการธนาคารออมสินต่อไป ถ้ารายได้ที่ได้มาในปีใดไม่พอแก่รายจ่ายประจำปีนั้น ให้จ่ายจากเงินที่ได้สะสมไว้สำหรับธนาคารออมสินได้เท่าจำนวนที่ขาด ถ้ายังไม่พอจ่ายรัฐพึงจ่ายเงินให้ธนาคารออมสินเท่าที่จำเป็น (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๓. พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๙๔ ก วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การประชุม อำนาจหน้าที่และผลประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการธนาคารออมสิน ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการธนาคารออมสิน เพื่อให้การบริหารและดำเนินงานของธนาคารออมสินมีประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้นโดยการนำหลักเกณฑ์ที่เดิมกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกามาบัญญัติในทีเดียวกัน และสมควรยกเลิกหลักเกณฑ์การจ่ายเงินฝากหรือจ่ายคืนดอกเบี้ยให้แก่ผู้มีสิทธิเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับทบทบัญญัติมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดให้สามีหรือภริยาสามารถจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดไว้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การจัดการเงินฝากในกรณีและผู้ฝากตายเพื่อให้เหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการธนาคารออมสิน ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินสิบสามคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒)

๒. กำหนดให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๒/๑)

กำหนดลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๒/๒)

กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๒/๓)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่ององค์ประชุมของคณะกรรมการ และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของธนาคารออมสิน (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องให้ผู้อำนวยการเป็นผู้จัดการธนาคารออมสิน มีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการและงานของธนาคารออมสิน ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและข้อกำหนดของธนาคารออมสิน และตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้กระทำการในนามของธนาคารออมสินและเป็นผู้แทนของธนาคารออมสินหรือมอบอำนาจให้พนักงานหรือบุคคลใดกระทำการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องให้ธนาคารออมสินจัดการแก้จำนวนเงินฝาก เมื่อผู้ฝากตาย (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

๕. กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งอยู่ในตำแหน่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๔. พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๘๘ ก วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๕๙ มิได้กำหนดให้ธนาคารออมสินมีอำนาจเพิ่มทุนได้ ทำให้การดำเนินกิจการของธนาคารออมสินไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนเพื่อให้การดำเนินงานของธนาคารออมสินเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิ่มทุนของธนาคารออมสินและแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารออมสิน โดยกำหนดให้คณะกรรมการธนาคารออมสินมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของธนาคารออมสิน และประกาศงบแสดงฐานะการเงิน และรายงานประจำปี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้การเพิ่มทุนของธนาคารออมสินให้กระทำได้โดยได้รับการจัดสรรจากเงินกองทุนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือจากแหล่งอื่นของรัฐโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑๐/๑ หมวด ๑)

๒. กำหนดให้คณะกรรมการธนาคารออมสินพิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของธนาคารออมสิน (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๔ (๔/๑))

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการธนาคารออมสินประกาศงบแสดงฐานะการเงิน และรายงานประจำปี ตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ (๕))

๔. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องรายได้ที่ได้มาในปีหนึ่ง ให้ธนาคารออมสินจ่ายเป็นรายจ่ายในการดำเนินงาน เช่น จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการธนาคารออมสินภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการธนาคารออมสิน (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (ข))

๕. แก้ไขเพิ่มเติมให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีธนาคารออมสินภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของแต่ละปี ให้คณะกรรมการประกาศงบแสดงฐานะการเงินตามที่เป็นอยู่ ณ วันสิ้นปี ซึ่งผู้สอบบัญชีได้รับรองแล้ว รายงานประจำปีว่าด้วยธุรกิจซึ่งธนาคารออมสินได้จัดทำในระหว่างปี จำนวนผู้ฝาก จำนวนเงินฝาก จำนวนเงินดอกเบี้ยที่จ่ายผลประโยชน์ที่ได้มาจากเงินทุนและอื่น ๆ (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕)

แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการประกาศฐานะการเงินโดยย่อของธนาคารออมสินประจำไตรมาส (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต / จัดทำ